"Біга, як курка з яйцем".

"Куд-куд-кудак! куд-куд-кудакі
Яєчко я знесла гарненьке:
Нехай іде та дивиться усяк,
Яке воно у мене чепурненьке.
Куд-куд-кудак! сюди ідіть!" —
Так Глиняста з хліва кричить.
Рід курячий на те репетування
Із бур'янів,
Із смітників
Збирається, щоб курчине придбання
Побачити, сокоче й сокотить,
Аж зирк — тут Ластівка сидить,
На сонечку моторна чепуриться,
На диво ж те й не думає дивиться.
"А ти сидиш? Оце!..
Чом не летиш дивитись на яйце?
Ти глянь — яке!" — "Та годі сокотіти! —
Говорить Ластівка.-Чого ще там глядіти?
Хіба вже я не бачила яєць?
Сама несла й виводила я діти
І вам скажу я навпростець:
Ви галас любите чинити
Із кожного яйця свого
І дивом робите його,
Мо'в річ зробили превелику,
Яєць же на світі без ліку,
Бо яйця кожен птах собі несе,
І найдурніший зробить се".
Омельку, братіку! от як тебе почую,
Як кажеш про свої великії діла,-
Так і згадаю Курку навісную,

Що і вона своє яйце знесла...
1896.